

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Cap. XII. De Sancto Sanctorum, Rege Regum, Domino Dominorum, Deo Deorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

bus, & qui facit illam ineffabilem pacem, quæ est ab æterno præordinata, per quam reconciliamur ipsi Christo in Spiritu sancto, qui est Spiritus dilectionis & pacis, per ipsum Christum, & in ipso Christo simul reconciliamur DEO Patri.
Pax vera per Christum.
V. Resolut. 48. & 91.

CAPVT XII.

De Sancto Sanctorum, Rege Regum, Domino Dominorum, Deo Deorum.

D. Thom. Docet S. D. Sanctitatem esse ab omni scelere liberam, & omnino perfectam, & omni ex parte immaculatam puritatem. Quod citat D. Th. 3. p. q. 27. a. 2.

Docet etiam quid sit regnum, quid dominatio & quid veritas, quam dicit esse quæ omnia videt providentia & bonitate perfecta, quod citat D. Th. 1. p. q. 13. a. 8.

Item quod ista de DEO prædicentur addendo Idem 1. p. supereminenter, v. g. supereminens sanctitas, & dominatio, quod citat D. Thom. 1. p. quæst. 108. artic. 5.

Denique quod dicatur Sanctus Sanctorum, Rex Regum, Dominus Dominorum, & DEUS Deorum per excellentiam super omnes. Sanctos vero & Reges, & Dominos, & Deos appellat Scriptura principales ordines, quorum opera DEI munera participantur ab inferioribus.

Quæ omnia la. è explicat D. Th. hic præter loca citata, in quibus meminit hujus capituli, & in q. disp. de pot. q. 9. a. 7.

Documentum 74.

Sanctitas secundum nos est ab omni immunditia libera, & perfecta, & omnino immaculata munditia.

Expositio D. Thomæ. Sanctitas secundum nostram acceptionem est munditia libera ab omni immunditia, & perfecta, & omnino immaculata. In quibus verbis tres gradus munditiæ designantur, qui ad sanctitatem requiruntur. Primus est libertas ab omni immunditia: libertas autem servituti opponitur: servus autem immunditiæ existit, qui totaliter ab immunditia vincitur, & ei subicitur: primus ergo munditiæ gradus est, ut aliquis ab aliqua servitute immunditiæ liberetur.

Secundus est, ut sit munditia perfecta: perfectum enim est, cui nihil deest. Contingit autem quandoque, quod aliquis immunditiæ quidem non subiacet; deest tamen sibi aliquid ad munditiam, in quantum passionibus immunditiæ in quietatur, quæ cum tolluntur, fit perfecta munditia.

Tertius gradus munditiæ est, ut sit omnino immaculata. Maculari enim dicitur, quod non ab intrinseco, sed ab extrinseco inquinatur. Erit ergo omnino immaculata munditia, cum non solum in se ipso aliquis puritatem habet, sed etiam nihil est extrinsecus, quod eum ad immunditiam trahere possit. Et in his tribus gradibus munditiæ, ratio sanctitatis perfecte consistit.

V. Resolut. 3.

CAPVT XIII.

De perfecto & uno.

Docet S. Doctor, quomodo DEUS dicatur perfectus & unus: & unitatem in omnibus rebus reperiri. Unde infert D. Th. 1. p. q. 11. a. 1. Unum nihil addere supra ens contrahens illud.

Item docet unitate sublata omnia petire, & ex DEO uno esse omnia, Trinitatemque unitatem esse eminentissimam, & incognoscibilem.

Tandem concludit, prædicta esse divina nomina quæ ratione intelliguntur, & inde promittit ad symbolicam Theologiam transire.

Quæ D. Thomas explicat hic, & citat loco adducto ex 1. p. & in 1. dist. 2. q. 1. a. 1. & 3. & q. disp. de pot. q. 7. a. 5. & q. 9. a. 7.

Documentum 75.

ex lect. 3.

Oporet & nos à multis ad unum virtute divina unitatis conversos unitive laudare totam & unam Deitatem.

Expositio D. Thomæ. Dicit ergo, quod oportet nos laudare totam & unam Trinitatis deitatem unitive, id est, secundum rationem unius, ita quod convertamur à multis creaturis, quæ participant unam ad id quod vere unum est, scilicet DEUM, & hæc conversio fit in nobis virtute divinae unitatis, dum enim consideramus, quod divina unitas est virtuosior omni unitate, omnia relinquentes in ipsam convertimur. Hæc ille.

Totam & unam deitatem contemplerur, quod quidem perfectius est, quam per distinctas perfectiones, vel etiam mysterium Trinitatis distincte contemplari.

V. Resolut. 70.

Documentum 76.

Propter quod & ipsi per negationes ascensum præbent averunt, sicut exsuscitantem animam ab his, quæ sunt ipsi commaturalia, & per omnes divinos intellectus pergentem, à quibus segregatus est, quod est super omne nomen, & omnem rationem, & omnem cognitionem. In ultimo autem totorum ipsi conjungent es, in quantum nobis illi conjungi est possibile.

Expositio D. Thomæ. Quia Theologi, id est, Apostoli, & Prophetæ considerantur, quod omne nomen à nobis impostum deficit à DEO, ideo ipsi inter omnes modos, quibus in DEUM possumus ascendere per intellectum, præordinaverunt eum qui est per negationes, per quas quodam ordine in DEUM ascendimus. Primò enim anima nostra quasi suscitatur, & consergit à rebus materialibus, quæ sunt illi connaturalia, puta cum intelligimus DEUM non esse aliquid sensibile & materiale, aut corporeum, & sic anima nostra negando pergit per omnes divinos intellectus, id est, per omnes ordines Angelorum quibus est segregatus DEUS, qui est super omne nomen, & rationem, & cognitionem. Ad ultimum autem, anima nostra

DEO